

Arrest

nr. 297 471 van 22 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 5 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 september 2023.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partijen, die verklaren afkomstig te zijn uit Irak, dienen beroep in tegen de beslissingen “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 4 april 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) hun huidige tweede verzoek om

internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekende partijen naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. In het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de voorgehouden vluchtmotieven van verzoekende partijen. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in de arresten nrs. 264 778 van 2 december 2021 en 279 926 van 9 november 2022.

In het kader van hun huidig verzoek blijven verzoekende partijen vasthouden aan hun eerder aangehaalde vluchtmotieven, namelijk de problemen die zij in Irak zouden hebben gekend met hun echtgenoot / vader.

Ter staving van hun huidig verzoek leggen zij een usb-stick neer, prints van een muur met een gat in, een getuigenis van hun buur in Irak en van een brigadier van de Peshmerga (in kopie), juridische documenten aangaande Z. die hun broer /oom J. aangeklaagd heeft voor kidnapping van hen, een oproep voor J. en een document betreffende de vrijlating van J. (in kopie).

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partijen in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. In de bestreden beslissingen wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoekende partijen zich louter beperken tot een verwijzing naar de asielmotieven die zij in het verleden hebben uiteengezet. De documenten die zij voorleggen kunnen de eerder gedane beoordeling van de commissaris-generaal en de Raad niet wijzigen. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissingen omstandig toegelicht.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die de verzoekende partijen aanbrachten in het kader van hun huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekende partijen slagen er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch komen zij in wezen niet verder dan het herhalen van en voortbouwen op eerder ongeloofwaardig bevonden motieven, het poneren van een vrees voor vervolging, en het verwijzen naar de door hen bijgebrachte documenten. Verder ondernemen zij in hun verzoekschrift niet de minste poging een begin van verklaring te bieden voor de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de door hen afgelegde verklaringen en neergelegde documenten zoals omstandig weergegeven in de bestreden beslissingen. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

De brief die eerste verzoekende partij recent naar Hare Majesteit Koningin Mathilde zou hebben geschreven, betreft een loutere weergave van haar verklaringen omtrent de beweerdde problemen met haar echtgenoot. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerdde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan.

Gelet op het gebrek aan enige objectivering kan aan deze brief, die niet meer bevat dan de eigen verklaringen van eerste verzoekende partij, dan ook geen bewijswaarde worden toegekend.

Gelet op het voorgaande slagen verzoekende partijen er niet in om de eerdere beoordeling van het CGVS en de Raad om te buigen, met name dat geen geloof wordt gehecht aan de beweerde problemen met hun echtgenoot / vader.

6. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet betwisten dat, gezien hun verklaringen met betrekking tot hun plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaronder de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 en de EUAA Country of Origin Information Report van januari 2022 over Irak. Na zorgvuldige lezing hiervan concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. De in het verzoekschrift geciteerde persartikels liggen immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Erbil is gesteund.

Verzoekende partijen tonen evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

7. Bijgevolg lijken verzoekende partijen geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 oktober 2023 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP’n stellen wel andere elementen, nieuwe stukken te hebben bijgebracht, zoals een USB-stick waarop een man, een broer van de moeder te zien is die het huis binnenvalt, bedreigingen en beschuldigingen uit. Daarnaast zijn er ook de juridische documenten zoals de aanklacht tegen de broer aangaande kidnapping en inzake diens vrijlating, die een begin van bewijs vormen zodat een verder onderzoek noodzakelijk is. Zij vragen de stukken in het licht daarvan opnieuw te beoordelen. VzP’n stellen verder hier al 4 jaar in een kleine kamer te leven, iets wat ze niet zouden doen indien hun zaak niet ernstig was, dan waren ze al lang teruggedaan, maar dit kunnen ze niet. Hun leven is in gevaar, er is een enorme psychologische druk, ze leven hier intussen opgesloten, zonder rechten met begeleiding door een psycholoog die regelmatig rapporten doorstuurt naar hun advocaat. Zo was er het incident met de zoon He, die met school op bezoek naar het parlement ging maar er niet binnen mocht, de ganse dag op straat moest doorbrengen, aanleiding tot uitgelachen worden, met als gevolg dreiging en pogingen tot zelfdoding. Hemen heeft het erg moeilijk psychologisch en heeft hierdoor astma gekregen en moet hiervoor medisch opgevolgd worden. Ze zijn niet om medische redenen naar hier gekomen maar kunnen in Irak niet naar een ziekenhuis omdat ze vreest om vervolgd te worden waardoor haar leven in gevaar is. De moeder verwijst naar de medische attesten van in elkaar geslagen te zijn, haar huwelijksakte, rapporten van de politie, allemaal documenten die ze al heeft neergelegd. Er is een aanval op het huis van haar vader met een kalashnikov. Ze vraagt alles goed te bekijken. Ook haar zoon Hi. neemt het woord en stelt eerlijk alles te kunnen bewijzen. Naast algemene informatie over de talrijke moorden op vrouwen (maar ook kinderen en mannen) in Irak, stelt hij persoonlijk geviseerd te worden in Irak. Hun vader/ex-echtgenoot is een generaal met veel macht, een hoge positie binnen de partij (en hij laat een foto van zijn vader in generaalstenue zien). De essentie van hun probleem is dat een man in hoge positie (in concreto hun vader) wraak moet nemen op zijn ontrouwe echtgenote -het begin van al hun problemen-, er zijn de vele bewijzen van fysiek geweld (zo werd zijn kin gebroken door de vader en heeft zijn moeder littekens). Hi. stelt zich verantwoordelijk te voelen voor zijn moeder en broers en vraagt bescherming voor hen. Hij geeft aan dat hij in Irak een goed leven had vooraleer de problemen ontstaan zijn. Hij vraagt dat zijn dossier nauwkeurig wordt onderzocht zodat hij hier terug kan werken, wat hij aanvankelijk gedurende een jaar kon doen hier. Hij laat tot slot een foto zien van gebroken vingers: zichzelf aangedaan uit radeloosheid.”

5. Met voormelde argumentatie brengen verzoekende partijen geen concrete en dienstige elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 5 september 2023.

Verzoekende partijen, moeder L.K.A.L. en haar twee zonen Hi(...) en He(...) Z.A., laten na valabele elementen aan te brengen die de gronden in die beschikking in een ander daglicht plaatsen.

Ze volharden in hun vluchtrelaas, met name de beweerde problemen met en vrees voor hun echtgenoot respectievelijk vader, en in de door hen bij hun huidig tweede alsook vorig, eerste verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen en neergelegde documenten, doch ze gaan er hiermee aan voorbij dat hun relaas bij hun vorig verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden. Dat zij in Irak problemen kenden met hun echtgenoot respectievelijk vader, en om die reden, uit vrees door hem te zullen worden gedood, niet zouden kunnen terugkeren, werd eerder bij arresten van de Raad nr. 264 778 van 2 november 2021 en nr. 279 926 van 9 november 2022 ongeloofwaardig geacht.

5.1. Bij arrest nr. 264 778 van 2 november 2021 werd over de in het kader van het verzoek om internationale bescherming van moeder L.K.A.L. en haar zoon Hi(...) Z.A. neergelegde documenten, zoals o.a. de rapporten van de politie en medische attesten waar ter terechtzitting van 5 september 2023 opnieuw naar wordt verwezen, geoordeeld als volgt:

“Ter staving van haar asielrelaas legde verzoekster verschillende documenten voor.

2.3.3.1. De Raad acht het in casu aangewezen eerst nader in te gaan op de inhoud van de documenten zoals die blijken uit het administratief dossier.

Verzoekster maakte vooreerst documenten over tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal, vervolgens voegde zij stukken toe bij het verzoekschrift en tenslotte maakte zij een aanvullende nota over op 4 november 2021 en op 12 november 2021 waaraan zij verschillende documenten voegde. Voormelde nota van 12 november 2021 werd ook ter terechtzitting van 16 november 2021 door verzoekers' raadsman neergelegd.

De bij het persoonlijk onderhoud overgemaakte stukken betreffen, naast enkele foto's waarop haar man te zien zou zijn, niet-vertaalde kopieën van de volgende documenten:

- identiteitskaarten van haar kinderen;
- een "nufus";
- medische rapporten;
- een politie aangifte van 2008;
- een politie aangifte van 2011.

De commissaris-generaal ging, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, wel degelijk over tot een inhoudelijke beoordeling van de door haar neergelegde stukken. De motivering dienaangaande is pertinent en draagkrachtig en luidt als volgt:

"De Iraakse medische rapporten beschrijven de verwondingen die u en uw dochter opliepen in 2008 en 2011. Dat jullie in 2008 en 2011 bepaalde verwondingen hadden, wordt op zich niet betwist. Echter, uit de voorgelegde attesten kan op geen enkele manier worden afgeleid onder welke omstandigheden u en uw dochter deze verwondingen opliepen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat een medisch louter een weergave /omschrijving geeft van de specifieke letsels die iemand heeft. Een arts kan, op grond van zijn ervaring en wat een patiënt hem verteld, een vermoeden hebben over wat hieraan ten grondslag ligt, doch kan nooit met absolute zekerheid uitsluitel geven over de effectieve omstandigheden waaronder iemand gewond raakte.

De prints van foto's van uw man voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wie op de foto's staat afgebeeld en wat uw link met deze persoon is, blijkt geenszins uit deze foto's. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier uw man betreft, quod non, dan nog toont deze foto's niet aan dat hij u quasi dertig jaar lang fysiek en psychisch mishandelde en u, alsook uw kinderen, ingeval van een terugkeer naar Irak zal vermoorden.

De kopieën van uw identiteitskaarten werden hierboven reeds besproken. Hoe dan ook spreken deze stukken zich ook niet uit over de problemen die u in Irak zou hebben gekend.

Ook de politie-aangiftes werden hierboven reeds besproken en kunnen ook niet worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van de feiten die u aanhaalde. Kan hier overigens nog worden opgemerkt dat het eigenaardig is dat u wel kopieën voorlegde van de klachten die u in 2008 en 2011 zou hebben ingediend maar niet in staat bleek enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor te leggen van de klacht die u in 2019 zou hebben ingediend. Nochtans betroffen de feiten waarvoor u toen klacht zou hebben ingediend dé reden omwille waarvan u besloot uw land te verlaten."

De Raad kan het argument van verzoekster, dat de commissaris-generaal slechts zou hebben geoordeeld dat de documenten geen enkele bewijswaarde hebben, niet ondersteunen nu dergelijke beperkte motivering geenszins blijkt uit de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft zich, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, niet beperkt tot de vaststelling dat het algemeen geweten is dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde relatief is. Wat de informatie over corruptie en valse documenten in Irak betreft, heeft de commissaris-generaal erop gewezen dat de bewijswaarde van Iraakse documenten omwille van het veelvuldig voorkomen van corruptie en valse documenten, moet worden gerelativeerd. Hierdoor wordt het verzoekster, in tegenstelling tot wat zij beweert, geenszins onmogelijk gemaakt overtuigende Iraakse documenten voor te leggen.

Waar verzoekster er in haar aanvullende nota van 4 november 2021 op wijst dat de medische attesten volledig overeenkomen met haar afgelegde verklaringen en zij de vertalingen van die medische attesten voegt, stelt de Raad vast dat uit de vertaling van de voorgelegde attesten niet kan worden afgeleid onder welke omstandigheden verzoekster en haar dochter de verwondingen zoals daarin beschreven, hebben opgelopen. De verklaring van de attesterende arts ("naar onze mening is de reden te wijten aan: een externe intensiteit") acht de Raad niet voldoende om te concluderen tot een oorzakelijk verband tussen het vervolgingsrelaas en de vastgestelde verwondingen. Dat volgens het ene attest verzoekster op 25 september 2011 de leeftijd had van 36 jaar en volgens het andere attest van 25 september 2011 haar dochter G., eveneens de leeftijd heeft bereikt van 36 jaar, doet bovendien twijfels rijzen over de authenticiteit van de medische attesten. Bovendien blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is (zie AD CGVS, stuk 1, map met landeninformatie, "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude").

Wat betreft de gevoegde vertalingen van de klachten die verzoekster zou hebben ingediend bij de politie op 30/10/2008 en op 25/09/2011 moet worden opgemerkt dat deze documenten louter zijn opgesteld op basis van hun verklaringen. Er is geen verwijzing naar enige betrouwbare en verifieerbare externe bron, ze zijn niet gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen en er wordt ook geen melding gemaakt van vaststellingen of onderzoeksdaten die werden verricht door politie of justitie. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerdde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekers brengen verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klachten of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klachten inhoudelijk werden onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangiffes, die niet meer bevatten dan de eigen verklaringen van verzoekers, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. Bovendien acht de Raad het samen met de commissaris-generaal opmerkelijk dat verzoekster in staat zou zijn geweest om een kopie van een klacht te bekomen die zij onmiddellijk tijdens haar aanwezigheid bij de politie terug heeft ingetrokken (CGVS 2, p. 10). Tenslotte merkt de Raad op dat in de klachten melding gemaakt wordt van een moeilijke financiële situatie en van het feit dat verzoekster in een crèche wil gaan werken, terwijl zij blijkens de verschillende verhoren geenszins duidelijkheid kon verschaffen omtrent de basis voor de start van de problemen met haar man en zij op geen enkel moment melding maakte van financiële moeilijkheden die haar gezin zou hebben gekend.

Waar zij de vertaling van haar identiteitskaart en de verklaring van een leerkracht van OKAN m.b.t. verzoeksters zoontje voegt, stelt de Raad vast dat deze documenten niets zeggen over verzoekers' vluchtrelaas en hun nood aan internationale bescherming niet aantonen.

Middels de aanvullende nota van 12 november 2021 voegde verzoekster foto's toe teneinde haar verwondingen aan te tonen. Daarnaast voegde zij een document toe waaruit zou blijken dat haar broer vervolgd wordt omdat hij verzoekster geholpen heeft haar man te ontvluchten. Met betrekking tot de foto's stelt de Raad vast dat daaruit enkel kan worden afgeleid dat, voor zover al zou worden aangenomen dat het verzoekster is die gefotografeerd werd, verzoekster blauwe plekken heeft op haar arm en een verband draagt rond haar hand. Echter, hier dient te worden vastgesteld dat uit deze foto's op geen enkele manier kan worden afgeleid wanneer en onder welke omstandigheden verzoekster deze verwondingen opliep. Het causaal verband tussen de opgelopen verwondingen en het vluchtrelaas van verzoekster op basis van de foto's blijkt niet. Bovendien bieden privé-foto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie immers geen garantie over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De Raad wijst aldus op hun geringe bewijswaarde. M.b.t. het arrestatiebevel uitgevaardigd door de strafrechtbank van Erbil ten aanzien van verzoeksters broer J.A.L. omdat hij ervan beschuldigd wordt verzoekster en haar kinderen gekidnapt te hebben, merkt de Raad op dat die documenten reeds dateren van 11 september 2020 en 20 september 2020. Nochtans heeft verzoekster, die tijdens haar eerste persoonlijke onderhoud op 29 oktober 2020 verklaard heeft nog contact gehad te hebben met haar broer J. sinds het verlaten van Irak (CGVS 1, p. 7), op geen enkel moment melding gemaakt van voormeld arrestatiebevel of ingediende klacht tegen haar broer. Dat verzoeksters broer thans, meer dan een jaar na het arrestatiebevel, ook effectief zou zijn gearresteerd of veroordeeld wegens kidnapping van verzoekster en haar kinderen, kan daaruit niet worden afgeleid. Deze documenten, die betrekking hebben op verzoeksters broer, zeggen bovendien niets omtrent het specifieke vluchtrelaas van verzoekers en over de waarachtigheid van de geuite vrees van verzoekster ten aanzien van haar man. Opnieuw merkt de Raad hierbij op dat uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is (zie AD CGVS, stuk 1, map met landeninformatie, "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude").

Hoewel verzoekster zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, oordeelt de Raad dat deze documenten omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

2.3.3.2. Na lezing van het administratief dossier, oordeelt de Raad om de redenen hierna uiteengezet in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. Haar loutere betoog dat haar verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd zijn met algemeen gekende feiten, zonder dit ook aannemelijk te maken, kan die conclusie niet doen ombuigen."

Met die documenten werd aldus terdege rekening gehouden en er werd uitgebreid over geoordeeld en omstandig over gemotiveerd. De Raad is niet bevoegd om hier opnieuw over te oordelen.

Voorts oordeelde de Raad in dat arrest onder meer dat:

- de machtige positie die hun man/vader zou hebben als lid van de Democratische Koerdische Partij en ten gevolge waarvan het voor de moeder niet mogelijk was om hulp te krijgen, niet aannemelijk wordt gemaakt, waarbij wordt opgemerkt dat uit de neergelegde foto waarop verzoekende partijen hun man/vader te zien zou zijn in uniform niet blijkt wie precies op de foto's staat afgebeeld, noch wat de precieze functie is van de op de foto's afgebeelde persoon, en dat nog minder kan worden afgeleid wat de link met die persoon is, waardoor die foto's niet van die aard zijn om de vermeende hoge positie van verzoekende partijen hun man/vader als lid van de DKP aannemelijk te maken;

- de verklaringen van de moeder met betrekking tot de vele hulp die zij heeft gekregen van familie, vrienden en burens, dat zij zich in 2008, 2011 en 2019 tot de politie kon wenden, dat zij op eigen houtje hulp is gaan vragen aan een vrouwelijke Iraakse politica en dat zij gedurende bijna 30 jaar huwelijk slechts eenmalig een poging zou hebben ondernomen om weg te vluchten van haar man, de geloofwaardigheid van haar relaas, dat zij het slachtoffer zou zijn van huiselijk geweld van haar man die een machtige positie heeft, sterk ondermijnt; waarbij o.a. wordt opgemerkt dat het feit dat blijkens de verklaringen van de moeder zoveel mensen bereid bleken om tegen haar man in te gaan, niet strookt met de machtige positie die zij van haar man heeft opgehangen, en dat het feit dat zij enerzijds verklaarde dat haar man zijn machtige positie bij de overheid gebruikte om diegene die hij niet graag had te mishandelen, maar anderzijds aangaf dat zij de enige was die door haar man geviseerd werd haar bewering ondergraaft dat zij haar man vreest omwille van diens positie, en voorts nog dat de beweerde machtige positie en tirannie van hun man/vader des te meer klemt aangezien de moeder niet betwist dat zij over een zekere mate van vrijheid beschikt – het feit dat zij blijkens haar verklaringen de laatste 15 jaar in Irak alleen in een huis kon wonen met haar kinderen, dat zij er naar de markt kon gaan, op bezoek kon gaan bij de burens en zij haar identiteitspapieren in bewaring kon laten bij haar broer-, waardoor de moeder niet kan overtuigen in haar verklaringen dat zij machteloos zou hebben gestaan tegen de tirannie van haar man en schoonfamilie en dat zij geen enkele stappen zou hebben durven ondernemen gelet op het machtige profiel van haar man;

- de vaststelling dat gelet op/ondanks de vrijheid die zij blijkens haar verklaringen in Irak genoot, waar zij de laatste 15 jaar van haar verblijf alleen in een huis kon wonen met de kinderen en haar man haar slechts om de week kwam bezoeken, de moeder gedurende die hele periode amper poging(en) ondernam om aan haar gewelddadige man te ontkomen, minstens niet zichzelf informeerde over haar mogelijkheden hiertoe, de waarachtigheid minstens de ernst van die beweerde problemen in Irak, en bijgevolg van haar vrees, duidelijk onderuit haalt;

- de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de situatie waarin de moeder verkeerde verder bijkomend onderuit wordt gehaald door het feit dat het geenszins te begrijpen is dat de moeder, die aangaf dat zij in 2008 uit pure schrik haar klacht bij de politie weer introk, in 2019 gewoon naar huis terugkeerde nadat zij op klaarlichte dag naar het politiekantoor geweest was om klacht in te dienen; dat het immers rekening houdende met haar bewering dat zij uit pure schrik in 2008 besloot haar klacht weer in te trekken – haar man zou haar toen hebben opgebeld en ermee gedreigd hebben dat zij geen klacht mocht indienen – onlogisch is dat de moeder in november 2019, nadat zij bij de politie uitdrukkelijk te horen kreeg dat zij haar man zouden oproepen voor verhoor, waardoor zij aldus wel kon verwachten dat haar man snel op de hoogte zou zijn van het feit dat zij klacht had ingediend, dan blijkbaar geen schrik had en gewoon naar huis terugkeerde;

- de voorgehouden tirannie van de man/vader niet strookt met de verklaring van de moeder dat haar man geen enkele poging heeft ondernomen om haar te vinden nadat ze het huis ontvluchtte hoewel hij ermee gedreigd zou hebben heel haar familie te vermoorden als ze ooit van hem zou weggaan, en het voorts ongeloofwaardig is dat de moeder ondanks dergelijke zware dreiging van haar man, blijkbaar zonder problemen haar identiteitsdocumenten en paspoorten in bewaring kon laten bij haar broer J.;

- de verklaringen van de moeder dat het niet mogelijk is voor vrouwen om een klacht in te dienen in Koerdistan niet overtuigen, daar ze zelf het tegendeel bewees en zelf uitdrukkelijk verklaarde dat zij wel degelijk terecht kon bij de politie, haar stelling dat de politie geen actie zou ondernemen niet strookt met haar eigen verklaringen, het niet geloofwaardig is dat de moeder een kopie in ontvangst kon nemen van de klacht die zij onmiddellijk terug introk, en dat wat haar argumentatie betreft dat haar klachten geen soelaas brachten mede doordat haar man invloed heeft als luitenant-kolonel, geen geloof wordt gehecht aan de beweerde (hoge) positie van haar man;

- er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat de moeder analfabeet is en de moeilijkheden die daar mee gepaard kunnen gaan, doch niet blijkt dat zij omwille daarvan niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om zich te wenden tot bepaalde instanties om hulp te vragen, nu uit haar verklaringen blijkt dat zij de weg vond naar de politie in 2008 en 2011, zij beroep kon doen op een uitgebreid netwerk van burens, familie en schoonfamilie om haar te helpen, en zij in staat was om op eigen houtje een vrouwelijke Iraakse politica om hulp te vragen en dit louter op aanraden van haar burens;

- de verwijzing van de moeder naar de omstandigheden en positie van vrouwen binnen de Koerdische samenleving, waardoor het volgens haar niet evident was om eerder stappen te ondernemen, in contrast staat met haar verklaringen die betrekking hebben op haar effectieve vlucht in november 2019, waarbij erop wordt gewezen dat de moeder er niet in slaagt te verduidelijken waarom zij gedurende bijna 30 jaar geen stappen zette om haar man te verlaten en aan een gewelddadig huwelijk te ontkomen, maar dan in november 2019 wel direct wist wat te doen en concrete stappen bleek te kunnen zetten;

- het louter in het verzoekschrift citeren uit algemene bronnen waarmee de moeder tracht aan te tonen dat huiselijk geweld in Irak een groot probleem is en de wetgeving en handhaving van een bedenkelijk niveau zouden zijn, geen ander licht werpt op de wijze van beoordeling van haar concrete persoonlijke situatie;

- de moeder niet aannemelijk maakt dat ze er in Irak alleen zou hebben voorgestaan en geen mogelijkheid zou hebben gehad om haar vermeende gewelddadige man te verlaten, en zij zich dan ook niet zomaar kan schuilen achter *“de omstandigheden en positie van de vrouw binnen de Koerdische samenleving”* om een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De Raad kwam op grond van het geheel van de elementen tot het besluit dat de door de moeder en de oudste zoon Hi(...) voorgelegde documenten niet aangevuld en geruggesteund worden door geloofwaardige verklaringen, en achtte, het geheel aan documenten en hun verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, het vluchtrelaas en de vrees voor vervolging van de moeder en voormelde zoon niet aannemelijk. Aan de totaliteit van het voorgehouden vluchtrelaas kan geen geloof worden gehecht, zo oordeelde de Raad in zijn arrest nr. 264 778 van 2 december 2021.

5.2. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend, werd bij arrest van de Raad nr. 279 926 van 9 november 2022 aan de andere zoon He(...), die in navolging van zijn moeder en broer verklaarde Irak te hebben verlaten en niet meer terug te kunnen omwille van zijn gewelddadige vader die hem, zijn moeder, zus en broers sinds lang fysiek zou hebben mishandeld en door wie(ns familie) hij bij terugkeer naar Irak zal worden gefolterd of vermoord, eveneens internationale bescherming geweigerd.

In dat arrest wordt onder meer vastgesteld en geoordeeld:

- dat zoon He(...) zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde feiten als deze die door zijn moeder in het kader van haar verzoek werden aangehaald, waarbij wordt gewezen op het hierover door de Raad in zijn arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 vastgestelde, en gesteld dat in de mate dat He(...) zijn voorgehouden vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst verbindt aan de vrees die reeds werd aangehaald door zijn moeder doch ongeloofwaardig werd bevonden, in zijn hoofde dus evenmin kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, en waarbij nog wordt opgemerkt dat He(...) niet toelichtte en de Raad derhalve niet inziet op welke wijze zijn eigen verklaringen een ander licht vermogen te werpen op de vaststellingen gedaan in hoofde van zijn moeder en het daaruit volgende besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde vrees, en die voor haar kinderen, door haar echtgenoot te zullen worden gedood in geval van een terugkeer naar Irak;

- wat betreft de eerder in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder en oudere broer reeds voorgelegde fotokopieën van documenten met betrekking tot de klacht tegen zijn oom J. en diens arrestatie, wordt erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 264 778 van 2 december 2021 heeft gewezen op de uiterst relatieve bewijswaarde van deze documenten, waarbij werd opgemerkt dat niettegenstaande de moeder van He(...) tijdens haar persoonlijk onderhoud op 29 oktober 2020 verklaarde nog contact te hebben met haar broer J. sinds haar vertrek uit Irak, zij op geen enkel moment melding maakte van voormelde klacht en arrestatiebevel tegen haar broer, die respectievelijk dateren van 11 september 2020 en 20 september 2020, en dat die documenten, die betrekking hebben op de broer van de moeder van He(...), niets zeggen omtrent het specifieke vluchtrelaas van zijn moeder en oudere

broer en over de waarachtigheid van de door hen geuite vrees ten aanzien van hun vader, en dat uit informatie gevoegd aan het administratief dossier van verzoekers moeder blijkt dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is. He(...) weerlegt, aldus de Raad, die pertinente motieven niet door in het kader van zijn verzoek de originelen van voormelde documenten neer te leggen, en hij blijft verder in gebreke te verduidelijken waarom deze documenten en de feiten waarop ze betrekking hebben niet eerder dan in de beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissingen genomen in hoofde van zijn moeder en oudere broer konden worden aangebracht;

- het gelet op de verklaringen van He(...) dat hun vader nog voor hun vlucht uit Irak, in de periode dat zij ondergedoken zouden gezeten hebben bij een vriend van hun oom, bij hun oom langsging om hem te bedreigen indien hun oom iets met hun 'verdwijning' te maken had, opmerkelijk is en geen hout snijdt dat hun vader na hun vlucht nog een achttal maanden zou gewacht hebben alvorens klacht in te dienen tegen hun oom;

- dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zoon He(...) geen originele identiteitskaart op naam van zijn moeder wordt neergelegd, doch wel haar originele Iraakse *smartcard*, hetgeen een tastbaar begin van bewijs vormt aangaande haar identiteit, maar dit document geen informatie bevat / zich niet uitspreekt over de actuele burgerlijke staat van zijn moeder, waardoor het document dus niet aantoonst dat ze nog altijd zou gehuwd zijn met zijn vader, en dat tijdens het persoonlijk onderhoud werd aangehaald dat de moeder van plan was stappen te ondernemen om van hun vader te scheiden, doch voor het overige geen verdere informatie meer werd overgemaakt noch enig tastbaar begin van bewijs hieromtrent werd aangebracht, en dat in zoverre He(...) voorhoudt dat op voormelde *smartcard* duidelijk staat aangegeven dat zijn moeder gehuwd is, hij dit op geen enkele wijze aantoonst;

- He(...) niet aantoonst dat zijn psychologische klachten in hoofdzaak terug te leiden zijn naar het huiselijk geweld waarvan hij als kind het slachtoffer zou zijn geweest, daar uit zijn verklaringen en die van zijn moeder blijkt dat zijn precaire verblijfssituatie in België en de negatieve uitkomst van de verzoeken tot internationale bescherming van zijn moeder en oudste broer evenzeer bepalend zijn voor zijn psychisch welbevinden, dat daargelaten de oorzaak van diens psychische problemen, He(...) op geen enkel moment tijdens zijn administratieve procedure heeft aangegeven dat hij omwille van een vermeende psychische kwetsbaarheid niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, noch dat hij vreest dat zijn psychologische problemen aanleiding zouden kunnen geven tot vervolging of ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, en dat He(...) niet kan volstaan met een verwijzing naar zijn psychologisch kwetsbaar profiel opdat zou kunnen worden aangenomen dat hij in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, maar hij dit *in concreto* dient aannemelijk te maken, waartoe hij in gebreke blijft;

- in zoverre He(...) (voor het overige) volhardt in zijn eerder afgelegde verklaringen en zijn daarop gestoelde vrees om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van huiselijk geweld, hij argumenteert dat deze vrees in lijn ligt met "*de algemene gekende cultuur van het land en de gegevens dat het CGVS zélf bezit*" en hij meerdere objectieve bronnen citeert die naar zijn oordeel aangeven dat huiselijk geweld schering en inslag is in Irak, hij met die algemene informatie niet aantoonst dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, maar een vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond en He(...) daartoe in gebreke blijft;

- wat de overige neergelegde documenten betreft deze geen ander licht werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten die He(...), zijn broer en moeder in Irak zouden hebben meegemaakt: de voorgelegde omslag enkel aantoonst dat post vanuit Irak werd opgestuurd, niets meer en niets minder, de originele identiteitskaart van He(...) alsook de originele identiteitskaart van zijn minderjarige broer een tastbaar begin van bewijs vormen aangaande hun identiteit doch dit louter hun persoonsgegevens betreft, maar die documenten zich niet uitspreken over de feiten die zij in Irak zouden hebben meegemaakt en omwille waarvan zij Irak zouden hebben moeten verlaten, en de identiteitskaarten evenmin informatie bevatten aangaande de burgerlijke staat van hun moeder, en de brief van OKAN louter aantoonst dat He(...) zijn best doet in de Nederlandstalige lessen, doch niets meer niets minder.

- He(...) met een verwijzing naar algemene landeninformatie aangaande familiaal geweld ten aanzien van vrouwen in Irak niet aantoonst dat hij in zijn land van herkomst persoonlijk zal worden vervolgd bij terugkeer, en op basis van deze informatie evenmin kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer zal worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de

Vreemdelingenwet, en He(...) niet toelicht in welke zin zijn jonge leeftijd hem extra kwetsbaar zou maken, temeer daar hij inmiddels de meerderjarigheid heeft bereikt;

- He(...) niet aanvoert, noch uit de elementen in zijn dossier kan blijken dat de Iraakse autoriteiten of hulpverleners hem op intentionele wijze de nodige psychologische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen, en hij dan ook niet aannemelijk maakt dat hij in zijn land van herkomst dreigt terecht te komen in precare humanitaire omstandigheden als gevolg van een intentioneel menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet c.q. artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU, zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie.

Over de door zoon He(...) eerder, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend, afgelegde verklaringen en de door hem neergelegde documenten werd dus reeds uitgebreid geoordeeld en omstandig gemotiveerd. De Raad is niet bevoegd hierover opnieuw te oordelen.

Voor een volledig overzicht van het door de Raad bij voormelde arresten geoordeelde, wijst de Raad verzoekende partijen erop voormelde arresten nogmaals grondig te (her)lezen.

5.3. Zoals eerder in de beschikking van 5 september 2023 werd vastgesteld, brengen de verzoekende partijen, moeder L.K.A.L. en haar twee zonen Hi(...) en He(...) Z.A., bij hun huidig tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde, die de geloofwaardigheid van hun eerder ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en vrees vermogen te herstellen of (anderszins) de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3.1. Wat betreft de opmerking van verzoekende partijen ter zitting wel (degelijk) andere elementen, nieuwe stukken te hebben bijgebracht, zoals een USB-stick waarop een man te zien is die een huis binnenvalt en bedreigingen en beschuldigingen uit, en daarnaast ook de juridische documenten zoals de aanklacht tegen de broer van de moeder aangaande kidnapping en inzake diens vrijlating, wijst de Raad erop dat met die door de verzoekende partijen in het kader van hun huidig volgend verzoek om internationale bescherming aangebrachte documenten en elementen wel degelijk rekening wordt gehouden, dat deze aan een onderzoek werden onderworpen en dat hierover door het CGVS in de bestreden beslissingen terecht en pertinent wordt geoordeeld als volgt:

“De documenten die u voorlegde kunnen ook geenszins een ander licht werpen op bovenstaande. Dient hier vooreerst nogmaals te worden onderlijnd dat reeds in het kader van uw eerste verzoek duidelijk en afdoende werd geoordeeld en gemotiveerd, dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas. Deze conclusie werd bovendien bevestigd door de RvV. Documenten hebben een intrinsieke bewijswaarden, in die zin dat ze enkel een geloofwaardig relaas kunnen ondersteunen. Zulks is in casu geenszins het geval.

Wat betreft de USB-stick die u voorlegde, blijkt deze vier mapjes te bevatten. Het eerste mapje bestond uit twee PDF documenten die niet openbaar waren. Het tweede mapje betrof screenshots van algemene krantenartikelen over mishandelde vrouwen. In het derde mapje zat een filmpje van een Koerdische vrouw die een interview gaf over haar man die haar mishandeld heeft. Het vierde mapje betroffen persoonlijke documenten met schermopnames, voicenotes en screenshots van gesprekken met A.(...) D.(...) en J.(...). Vervolgens zat er nog een opname in de vierde map van een bewakingscamera bij iemand thuis. Dit filmpje had geen geluid.

Wat betreffen de documenten in het tweede en derde mapje dient onderlijnd te worden dat deze artikels en het tv-interview aangaande mishandelde Koerdische vrouwen verwijzen naar de algemene situatie in Irak. De loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Koerdische vrouwen en voorbeelden van Koerdische vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld – dat dergelijke praktijken voorkomen in Irak wordt duidelijk niet door de Commissaris-generaal betwist – volstaat echter geenszins om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging, dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in concreto aan te tonen maar blijft hier duidelijk in gebreke. De voorgelegde algemene informatie heeft geen betrekking op u noch op uw persoonlijke situatie temeer daar in deze informatie nergens naar u persoonlijk wordt verwezen.

Wat betreft het vierde mapje dient volgende opgemerkt te worden. De screenshots van de bedreigingen en spraakberichten die u neerlegde kunnen voorgaande appreciatie niet omvormen. Van wie deze berichten afkomstig zijn, kan niet worden afgeleid. Dat het hier om berichten gaat afkomstig van uw echtgenoot en / of uw broer kan volstrekt niet worden afgeleid. Dergelijke stukken zijn bovendien gemakkelijk te manipuleren waardoor de authenticiteit niet na te gaan is en er aldus geen enkele garantie bestaan aangaande de inhoud van de opgenomen berichten.

Het filmpje van de bewakingscamera werpt ook geen ander licht op voorgaande. U mag dan wel beweren dat dit het huis betreft van uw broer en dat de personen op het filmpje uw man en handlanger zijn die zijn huis penetreren, dit zijn niet meer dan blote beweringen van uw kant. Immers, welk huis op de beelden te zien is en wie de afgebeelde personen zijn kan uit het filmpje niet worden afgeleid. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier uw man betreft die het huis van J.(...) binnengaat, quod non, dan nog kan dit niet weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van de door u aangehaalde feiten. Ook dergelijke filmpjes zijn immers makkelijk te ensceneren. Ten slotte dient hierbij opgemerkt te worden dat dit filmpje geluidloos is.

De overige documenten die u neerlegde wijzigen ook niets aan voorgaande appreciatie. Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat u enkel kopieën voorlegde waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, sowieso geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend.

De prints van foto's van gaten in een muur voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, welke muur in welk huis dit betreft, blijkt geenszins uit de voorgelegde stukken. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier gaten in de muur van J.(...) zijn huis betreffen, quod non, dan nog tonen de foto's niet aan dat deze het gevolg zijn van een beschieting van de woning door uw echtgenoot en dit omwille van de door u aangehaalde redenen.

De juridische documenten die u voorlegde werd betreffen voorts feiten die voortvloeien uit uw eerdere verklaringen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Het mag duidelijk zijn ook aan deze feiten dan geen geloof kan worden toegekend en dat de voorgelegde stukken dan ook geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. De voorgelegde stukken dateren bovendien van 2020, i.c. tweeënhalf jaar geleden. Er dan ook geenszins begrepen worden waarom u deze stukken niet eerder voorlegde.

Wat betreft de getuigenissen van de buurman en Peshmerga brigadier waarin zij de door u aangehaalde problemen nogmaals uit de doeken doen, kunnen de geloofwaardigheid ervan allerm minst herstellen. Wie de personen die de getuigenissen neerschreven daadwerkelijk uw buurman en een peshmerga betreffen blijkt niet uit de voorgelegde stukken. Dit terzijde, het feit dat deze personen, vermoedelijk op uw vraag, uw, reeds ongeloofwaardig bevonden, verklaringen bevestigen volstaat logischerwijs niet om te besluiten dat hetgeen ze verklaren de waarheid betreft. Dergelijke verklaringen hebben een gesolliciteerd karakter en kunnen dan ook niet als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs worden aangenomen.

Tot slot kan hier nog aan worden toegevoegd dat het, zoals uit de beschikbare informatie ook duidelijk blijkt, algemeen geweten is dat in Irak alle stukken makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse stukken sowieso slechts relatie."

Zoals eerder in de beschikking van 5 september 2023 werd vastgesteld, ondernemen verzoekende partijen niet de minste poging om een begin van verklaring te bieden voor voormelde pertinente bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de door hen neergelegde documenten zoals (hierboven) omstandig weergegeven in de bestreden beslissingen. Door louter ter zitting opnieuw naar die door hen bij hun huidig volgend verzoek aangebrachte documenten te verwijzen, werpen zij geen ander licht op die vaststellingen, waardoor deze gehandhaafd blijven. Die betreffende documenten maken dan ook geen nieuwe elementen uit in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partijen in aanmerking komen voor internationale bescherming.

5.3.2. In zoverre ter terechtzitting door verzoekende partijen naar de door hen bij hun vorig, eerste verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wordt verwezen, en wordt gevraagd alles goed te bekijken, benadrukt de Raad dat al die stukken nauwgezet en uitgebreid werden onderzocht en omstandig beoordeeld in voormelde met gezag van gewijsde beklede arresten.

In weerwil van wat opnieuw wordt voorgehouden, staven de door verzoekende partijen eerder bijgebrachte medische attesten geenszins hun verklaringen (omtrent de wijze waarop zij fysiek geweld zouden hebben ondergaan en littekens hebben opgelopen) en vormen deze geen begin van bewijs van hun verklaarde problemen en vrees. Die documenten zijn, net als de overige bijgebrachte stukken, niet van aard een geloofwaardig relaas en nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Waar Hi.(...) op zitting een foto van beweerdelijk zijn vader in generaalstenue laat zien, herinnert de Raad eraan dat hierover in zijn arrest nr. 264 778 van 2 november 2021 reeds werd opgemerkt dat de machtige positie die hun man/vader zou hebben als lid van de Democratische Koerdische Partij en ten gevolge waarvan het voor de moeder niet mogelijk was om hulp te krijgen, niet aannemelijk wordt gemaakt en uit de neergelegde foto's waarop verzoekende partijen hun man/vader te zien zou zijn in uniform niet blijkt wie precies op de foto's staat afgebeeld, noch wat de precieze functie is van de op de foto's afgebeelde persoon, en dat nog minder kan worden afgeleid wat de link met die persoon is, waardoor die foto's niet van die aard zijn om de vermeende hoge positie van verzoekende partijen hun man/vader als lid van de DKP aannemelijk te maken. Dergelijke foto's van beweerdelijk hun man/vader voegen niets wezenlijks

toe aan het relaas. Wie op de foto's staat afgebeeld en wat hun link met deze persoon is, blijkt geenszins uit deze foto's. Zelfs al zou er zekerheid zijn dat het hier hun vader/man betreft, *quod non*, toont een foto niet aan dat hij zijn gezin jarenlang fysiek en psychisch mishandelde en hen ingeval van een terugkeer naar Irak zal vermoorden. Het ondersteunt om die reden hun relaas niet.

De stelling van Hi.(...) ter zitting alles te kunnen bewijzen, kan aldus niet worden bijgetreden, gelet op hetgeen eerder werd geoordeeld omtrent de door hen aangebrachte elementen en documenten, vaststellingen die zij niet in een ander daglicht plaatsen. Hi.(...) maakt, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, niet aannemelijk bij een terugkeer in Irak persoonlijk te zullen worden gevisieerd.

5.3.3. Het ter terechtzitting louter vasthouden aan eerder afgelegde verklaringen en volharden in hun vluchtrelaas, waarbij opnieuw wordt gewezen op de hoge positie van de man/vader binnen de partij als generaal met veel macht, is geenszins van aard de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan om te buigen.

Betreffende de verwijzing ter zitting naar algemene informatie over de vele moorden op vrouwen, maar ook kinderen en mannen in Irak, beklemt de Raad dat, zoals eerder in arrest nr. 279 926 van 9 november 2022 al werd opgemerkt, een verwijzing naar algemene landeninformatie aangaande (familiaal) geweld ten aanzien van vrouwen, alsook mannen en kinderen in Irak niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst persoonlijk worden vervolgd of bij terugkeer zullen worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hier in gebreke. Nu aan de vrees van verzoekende partijen bij terugkeer in Irak vervolgd te zullen worden waardoor hun leven er in gevaar is, geen geloof wordt gehecht, maken zij hiermee niet aannemelijk of geloofwaardig dat zij om die reden bij terugkeer in Irak er niet naar een ziekenhuis zouden kunnen.

5.3.4. Dat Hi.(...) hier in België een jaar zou hebben gewerkt, He.(...) een pijnlijk incident meemaakte tijdens een schoolbezoek in België en de verzoekende partijen hier al 4 jaar in een kleine kamer leven, heeft louter betrekking op hun situatie hier, doch niet op die in hun land van herkomst Irak. Ook hun betoog dat ze hier opgesloten leven zonder rechten, onder enorme psychologische druk en met begeleiding door een psycholoog die regelmatig rapporten naar hun advocaat doorstuurt, heeft enkel betrekking op België, doch niet op Irak ten aanzien waarvan hun verklaarde nood aan internationale bescherming wordt getoetst.

Met hun stelling dat ze al lang waren teruggegaan naar Irak en niet jarenlang in een klein kamertje zouden leven indien hun zaak niet ernstig was, de algemene opmerking dat hun leven in Irak in gevaar is en het door Hi.(...) tonen van een foto die volgens hem zijn gebroken vingers toont, zichzelf aangedaan uit radeloosheid, tonen verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Irak *in concreto* aan.

5.3.5. Wat betreft de psychologische problemen en de gezondheidssituatie van He.(...) verwijst de Raad naar het hierover eerder uitgebreid vastgestelde en geoordeelde in arrest nr. 279 926 van 9 november 2022. Verzoekende partijen brengen in het kader van hun huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen bij die vermogen thans anders te doen oordelen.

6. Derhalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 5 september 2023 opgenomen grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg brengen de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS